

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการศึกษาดัชนีความสุขของพนักงานในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน โดยในการศึกษาวัตถุประสงค์แรกเพื่อศึกษาดัชนีความสุขจากตัวชี้วัดความสุขของพนักงานบริษัท และวัตถุประสงค์ที่สองเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อดัชนีความสุขของพนักงานบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน โดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) รวมทั้งสิ้น 360 ราย โดยนำเสนอผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านปัจจัยที่มีผลต่อดัชนีความสุขของพนักงานบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 360 ราย พบว่าเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย จำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 77.6

อายุ

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 360 ราย พบว่ามีอายุระหว่าง 25-30 ปี มากที่สุด โดยมีจำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 44.2 รองลงมาคือ อายุ 31-36 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.6

สถานภาพสมรส

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 360 ราย พบว่าโดยส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด 247 คน คิดเป็นร้อยละ 68.6 รองลงมาคือ สถานภาพสมรสมีจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6

ระดับการศึกษา

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 360 ราย พบว่าโดยส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 150 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมาคือ มีระดับการศึกษาในระดับปวช./ปวส.จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 360 รายพบว่าโดยส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 4,300-6,800 บาทจำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาคือ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 6,801-9,300 บาท จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8

เงินออม

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 360 ราย โดยส่วนใหญ่ไม่มีเงินออมจำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาคือมีเงินออมต่อเดือน 1-1,500 บาท จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9

หนี้สิน

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 360 รายโดยส่วนใหญ่มีหนี้สินจำนวน 270 คนคิดเป็นร้อยละ 75.0 และไม่มีหนี้สินจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 โดยหนี้สินส่วนใหญ่คือ หนี้สินเพื่อขยายพาหนะจำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนเงินออมต่อเดือนหนี้สิน และประเภทหนี้สิน

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	42	11.7
หญิง	318	88.3
รวม	360	100
อายุ		
ต่ำกว่า 19 ปี	23	6.4
19-24 ปี	66	18.3
25-30 ปี	159	44.2
31-36 ปี	92	25.6
37-42 ปี	18	5.0
43 ปี ขึ้นไป	2	0.6
รวม	360	100
สถานภาพสมรส		
โสด	247	68.6
สมรส	103	28.6
หม้าย	1	0.3
หย่าร้าง	9	2.5
รวม	360	100

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

ตารางที่ 4.1(ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น	44	12.2
มัธยมศึกษาตอนปลาย	281	78.1
ปริญญาตรี	35	9.7
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0.0
รวม	360	100
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
น้อยกว่า 4,300 บาท	1	0.3
4,300-6,800 บาท	168	46.7
6,801-9,300 บาท	111	30.8
9,301-11,800 บาท	52	14.4
11,801-14,300 บาท	24	6.7
14,301 บาท ขึ้นไป	4	1.1
รวม	360	100
เงินออมต่อเดือน		
ไม่มีเงินออม	216	60.0
1-1,500 บาท	68	18.9
1,501-3,000 บาท	53	14.7
3,001-4,500 บาท	5	1.4
4,501-6,000 บาท	17	4.7
6,001 บาท ขึ้นไป	1	0.3
รวม	360	100

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

ตารางที่ 4.1(ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หนังสือ		
มีหนังสือ	270	75.0
ไม่มีหนังสือ	90	25.0
รวม	360	100
ประเภทหนังสือ		
หนังสือเพื่อการบริโภค	124	34.4
หนังสือเพื่อยานพาหนะ	171	47.5
หนังสือเพื่อที่อยู่อาศัย	107	29.7
หนังสือเพื่อข่าวของเครื่องใช้ต่างๆ	136	37.8
หนังสือเพื่อการศึกษาของบุตรหลาน	64	17.8
หนังสืออื่นๆ	53	14.7
หมายเหตุ: เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ		

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

4.2 ดัชนีความสุขของพนักงานในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

4.2.1 ตัวชี้วัดดัชนีความสุขในด้านเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัดดัชนีความสุขในด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย การได้รับรายได้ที่เพียงพอต่อค่าอาหาร การมีรายได้เพียงพอต่อค่าที่อยู่อาศัย การมีรายได้เพียงพอต่อค่ารักษาพยาบาล การมีภาระหนี้สิน และการมีเงินเหลือต่อการเก็บออม

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 360 คน พบว่าค่าเฉลี่ยความสุขมากที่สุดในระดับที่ 1 คือการมีรายได้ที่เพียงพอต่อค่ารักษาพยาบาล รองลงมาลำดับที่ 2 คือ การได้รับรายได้ที่เพียงพอต่อค่าอาหาร ลำดับที่ 3 คือ การมีรายได้ที่เพียงพอต่อค่าที่อยู่อาศัย ลำดับที่ 4 คือ การมีเงินเหลือต่อการเก็บออม และลำดับที่ 5 คือการมีภาระหนี้สิน แสดงได้ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงตัวชี้วัดดัชนีความสุขในด้านเศรษฐกิจ

ด้านเศรษฐกิจ	ระดับความสุข						แปลผล	ลำดับ
	0	1	2	3	4	5		
1.ได้รับรายได้ที่เพียงพอต่อค่าอาหาร	31	54	114	132	23	6	2.22 (สุขน้อย)	2
2.มีรายได้เพียงพอต่อค่าที่อยู่อาศัย	27	66	107	129	26	5	2.21 (สุขน้อย)	3
3.มีรายได้เพียงพอต่อค่ารักษาพยาบาล	18	57	112	131	36	6	2.35 (สุขน้อย)	1
4.ภาระหนี้สิน	106	56	77	83	23	15	1.74 (สุขน้อย)	5
5.มีเงินเหลือต่อการเก็บออม	74	88	84	87	23	4	1.75 (สุขน้อย)	4
ค่าเฉลี่ยความสุข = 2.05 (มีความสุขน้อย)								

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

4.2.2 ตัวชี้วัดดัชนีความสุขในด้านสวัสดิการ

ตัวชี้วัดดัชนีความสุขในด้านสวัสดิการ ประกอบด้วยบริษัทมีรถรับส่งให้แก่พนักงานทุกคนได้รับค่าน้ำมันสำหรับผู้ที่ไม่ได้ขึ้นรถรับส่งบริษัทได้รับค่าทำงานล่วงเวลาเมื่อทำงานล่วงเวลาบริษัทมีชุดยูนิฟอร์มให้พนักงาน บริษัทมีโบนัสประจำปีบริษัทมีเบี้ยเลี้ยงบริษัทมีบ้านพัก หรือค่าที่พัก และบริษัทมีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพให้พนักงาน

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 360 คน พบว่าค่าเฉลี่ยความสุขมากที่สุดในระดับที่ 1 คือการที่บริษัทมีชุดยูนิฟอร์มให้ รองลงมาลำดับที่ 2 คือการได้รับค่าทำงานล่วงเวลาเมื่อทำงานล่วงเวลา ลำดับที่ 3 คือมีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ลำดับที่ 4 คือ การได้รับค่าน้ำมันสำหรับผู้ที่ไม่ได้ขึ้นรถรับส่งของบริษัท ลำดับที่ 5 คือบริษัทมีโบนัสประจำปี ลำดับที่ 6 คือ บริษัทมีเบี้ยลำดับที่ 7 คือ บริษัทมีรถรับส่งให้แก่พนักงานทุกคน และลำดับที่ 8 คือ บริษัทมีบ้านพัก หรือค่าที่พัก แสดงได้ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงตัวชี้วัดดัชนีความสุขในด้านสวัสดิการ

ด้านสวัสดิการ	ระดับความสุข						แปลผล	ลำดับ
	0	1	2	3	4	5		
1.บริษัทมีรถรับส่งให้แก่พนักงานทุกคน	125	55	47	76	36	21	1.7 (สุขน้อย)	7
2.ได้รับค่าน้ำมันสำหรับผู้ที่ไม่ได้ขึ้นรถรับส่งบริษัท	39	50	88	119	44	20	2.4 (สุขน้อย)	4
3.ได้รับค่าทำงานล่วงเวลาเมื่อทำงานล่วงเวลา	13	34	86	137	65	25	2.8 (สุขปานกลาง)	2
4.บริษัทมีชุดยูนิฟอร์มให้	12	32	63	137	80	36	3.00 (สุขปานกลาง)	1
5. บริษัทมีโบนัสประจำปี	54	74	73	97	39	23	2.2 (สุขน้อย)	5
6. บริษัทมีเบี้ยเลี้ยง	76	59	81	89	39	16	2.0 (สุขน้อย)	6
7. บริษัทมีบ้านพัก หรือค่าที่พัก	167	51	39	68	20	15	1.4 (สุขน้อยที่สุด)	8
8. มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	27	37	71	138	53	34	2.7 (สุขปานกลาง)	3
ค่าเฉลี่ยความสุข = 2.3 (มีความสุขน้อย)								

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

4.2.3 ตัวชี้วัดดัชนีความสุขในด้านสุขภาพ

ตัวชี้วัดดัชนีความสุขในด้านสุขภาพ ประกอบด้วยความสุขในการมีโรคประจำตัวความสุขในการไปพบแพทย์ความสุขในการจัดกิจกรรมสันทนาการ เช่น กีฬาสี และความสุขในการจัดงานเลี้ยงสังสรรค์ต่างๆ เช่น งานเลี้ยงปีใหม่

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 360 คน พบว่าค่าเฉลี่ยความสุขมากที่สุดในระดับที่ 1 คือ การที่บริษัทมีการจัดงานเลี้ยงสังสรรค์ต่างๆ เช่น งานเลี้ยงปีใหม่ รองลงมาลำดับที่ 2 ได้แก่ ความสุขจากการจัดกิจกรรมสันทนาการ เช่น กีฬาสี และลำดับที่ 3 คือ การมีโรคประจำตัวและการไปพบแพทย์ แสดงได้ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงตัวชี้วัดดัชนีความสุขในด้านสุขภาพ

ด้านสุขภาพ	ระดับความสุข						แปลผล	ลำดับ
	0	1	2	3	4	5		
ด้านสุขภาพกาย								
1.การมีโรคประจำตัว	127	50	46	60	36	41	1.9 (สุขน้อย)	3
2.การไปพบแพทย์	72	86	82	74	31	15	1.9 (สุขน้อย)	3
ด้านสุขภาพใจ								
3.การจัดกิจกรรมสันทนาการ เช่น กีฬาสี	62	71	84	102	32	9	2.0 (สุขน้อย)	2
4.การจัดงานเลี้ยงสังสรรค์ต่างๆ เช่น งานเลี้ยงปีใหม่	55	66	92	91	38	18	2.1 (สุขน้อย)	1
ค่าเฉลี่ยความสุข = 2.0 (มีความสุขน้อย)								

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

4.2.4 ตัวชี้วัดดัชนีความสุขในด้านการทำงาน

ตัวชี้วัดดัชนีความสุขในการทำงาน ประกอบด้วยความสุขในด้านกระบวนการทำงานที่ปลอดภัยพนักงานได้รับอุปกรณ์ในการป้องกันเวลาปฏิบัติงานหัวหน้างานดูแลเอาใจใส่ต่อพนักงานหัวหน้างานให้โอกาสในการพัฒนาเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหัวหน้างานให้โอกาสในการพัฒนาเรียนรู้อย่างต่อเนื่องมีการจัดกิจกรรมกับสังคมและการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานพนักงานสามารถปรับทุกข์ได้กับเพื่อนร่วมงานรวมถึงหัวหน้า

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 360 คน พบว่าค่าเฉลี่ยความสุขมากที่สุดในลำดับที่ 1 คือ การมีกระบวนการทำงานที่ปลอดภัยมากที่สุดในระดับความสุขในด้านการทำงาน รองลงมา ลำดับที่ 2 คือ การที่พนักงานได้รับอุปกรณ์ในการป้องกันเวลาปฏิบัติงาน และการที่หัวหน้างานให้ความไว้วางใจในการทำงาน ลำดับที่ 3 คือ การที่หัวหน้างานให้โอกาสในการพัฒนาเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ลำดับที่ 4 คือ การที่หัวหน้างานดูแลเอาใจใส่ต่อพนักงานและลำดับที่ 5 คือ การจัดกิจกรรมกับสังคมและการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และการที่พนักงานสามารถปรับทุกข์ได้กับเพื่อนร่วมงานรวมถึงหัวหน้างาน แสดงได้ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงตัวชี้วัดดัชนีความสุขในการทำงาน

ด้านสวัสดิการ	ระดับความสุข						แปลผล	ลำดับ
	0	1	2	3	4	5		
1. บริษัทมีกระบวนการทำงานที่ปลอดภัย	18	46	76	139	65	16	2.7 (สุขปานกลาง)	1
2. พนักงานได้รับอุปกรณ์ในการป้องกันเวลาปฏิบัติงาน	15	55	84	131	59	16	2.6 (สุขปานกลาง)	2
3. หัวหน้างานดูแลเอาใจใส่ต่อพนักงาน	31	60	82	120	51	16	2.4 (สุขน้อย)	4
4. หัวหน้างานให้ความไว้วางใจในการทำงาน	19	45	79	142	59	16	2.6 (สุขปานกลาง)	2
5. หัวหน้างานให้โอกาสในการพัฒนาเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	30	40	84	142	49	15	2.5 (สุขน้อย)	3
6. บริษัทมีการจัดกิจกรรมกับสังคมและการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	35	60	81	134	37	13	2.3 (สุขน้อย)	5
7. พนักงานสามารถปรับทุกข์ได้กับเพื่อนร่วมงาน รวมถึงหัวหน้า	43	52	72	142	40	11	2.3 (สุขน้อย)	5
ค่าเฉลี่ยความสุข = 2.5 (มีความสุขน้อย)								

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

4.2.5 ดัชนีความสุขจากตัวชี้วัดระดับความสุข 4 ด้าน

จากตัวชี้วัดดัชนีความสุขทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสวัสดิการ ด้านสุขภาพ และด้านการทำงาน เมื่อนำมาเปรียบเทียบกันพบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 360 ราย มีดัชนีความสุขน้อยเหมือนกันทั้ง 4 ด้าน และค่าเฉลี่ยความสุขรวมมีค่าความสุขน้อย มีคะแนนเฉลี่ยเป็น 2.21 แต่เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยความสุขแล้วจะพบว่าลำดับที่ 1 คือ ตัวชี้วัดความสุขด้านการทำงาน รองลงมาลำดับที่ 2 คือตัวชี้วัดทางด้านสวัสดิการ ลำดับที่ 3 คือตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจ และลำดับที่ 4 คือด้านสุขภาพ ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงดัชนีความสุขจากตัวชี้วัดระดับความสุข 4 ด้าน

ตัวชี้วัดความสุข	ค่าเฉลี่ยความสุข	ระดับความสุข	ลำดับ
ด้านการทำงาน	2.5	มีความสุขน้อย	1
ด้านสวัสดิการ	2.3	มีความสุขน้อย	2
ด้านเศรษฐกิจ	2.05	มีความสุขน้อย	3
ด้านสุขภาพ	2.00	มีความสุขน้อย	4
ระดับความสุขรวม	2.21	มีความสุขน้อย	

ที่มา: จากการศึกษายปี 2555

4.3 ปัจจัยที่มีผลต่อดัชนีความสุขของพนักงานในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปที่น่าสนใจ ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เงินออม และหนี้สิน กับความสุขทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสวัสดิการ ด้านสุขภาพ และด้านการทำงาน

4.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 60.3 มีระดับความสุขปานกลางและเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีระดับความสุขเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1.052 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.591 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ คือ เมื่อเพศแตกต่างกัน ระดับความสุขทางด้านเศรษฐกิจจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัดดัชนีความสุขในด้านต่างๆ	ระดับความสุข	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ด้านเศรษฐกิจ	มีความสุขน้อย	15 (35.7)	105 (33.0)	120 (33.3)
	มีความสุขปานกลาง	23 (54.8)	194 (61.0)	217 (60.3)
	มีความสุขมาก	4 (9.5)	19 (6.0)	23 (6.4)
	รวม	42 (100.0)	318 (100.0)	360 (100.0)

$\chi^2 = 1.052$, $df = 2$, $Sig = 0.591$

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.9 มีระดับความสุขปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.275 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.871 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการ คือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีเพศแตกต่างกัน ระดับความสุขทางด้านสวัสดิการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการ

ตัวชี้วัดดัชนีความสุขในด้านต่างๆ	ระดับความสุข	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ด้านสวัสดิการ	มีความสุขน้อย	11 (26.2)	83 (26.1)	94 (26.1)
	มีความสุขปานกลาง	27 (64.3)	196 (61.6)	223 (61.9)
	มีความสุขมาก	4 (9.5)	39 (12.3)	43 (11.9)
	รวม	42 (100.0)	318 (100.0)	360 (100.0)
$\chi^2 = 0.275$, $df = 2$, $Sig = 0.871$				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 48.6 มีระดับความสุขปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่และเพศชายมีระดับความสุขน้อยแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 8.378 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.015 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ คือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีเพศแตกต่างกัน ระดับความสุขทางด้านสุขภาพจะแตกต่างกันดังแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ

ตัวชี้วัดดัชนีความสุขในด้านต่างๆ	ระดับความสุข	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ด้านสุขภาพ	มีความสุขน้อย	26 (61.9)	126 (39.6)	152 (42.2)
	มีความสุขปานกลาง	15 (35.7)	160 (50.3)	175 (48.6)
	มีความสุขมาก	1 (2.4)	32 (10.1)	33 (9.2)
	รวม	42 (100.0)	318 (100.0)	360 (100.0)

$\chi^2 = 8.378$, $df = 2$, $Sig = 0.015$

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านการทำงาน

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 64.4 มีระดับความสุขปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านการทำงาน พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.553 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.758ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านการทำงานคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีเพศแตกต่างกัน ระดับความสุขทางด้านการงานจะไม่แตกต่างกันดังแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านการทำงาน

ตัวชี้วัดดัชนีความสุขในด้านต่างๆ	ระดับความสุข	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ด้านการงาน	มีความสุขน้อย	6 (14.3)	60 (18.9)	66 (18.3)
	มีความสุขปานกลาง	28 (66.7)	204 (64.2)	232 (64.4)
	มีความสุขมาก	8 (19.0)	54 (17.0)	62 (17.2)
	รวม	42 (100.0)	318 (100.0)	360 (100.0)

$\chi^2 = 0.553$, $df = 2$, $Sig = 0.758$

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 60.3 มีระดับความสุขปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ พบว่าทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่างอายุมีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2.205 โดยมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.698ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีอายุที่แตกต่างกัน ระดับความสุขทางด้านเศรษฐกิจจะไม่แตกต่างกันดังแสดงในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัดดัชนีความสุขในด้านต่างๆ	ระดับความสุข	อายุ			รวม
		น้อยกว่า 25 ปี	25-35 ปี	36 ปีขึ้นไป	
ด้านเศรษฐกิจ	มีความสุขน้อย	36 (30.5)	75 (34.4)	9 (37.5)	120 (33.3)
	มีความสุขปานกลาง	72 (61.0)	132 (60.6)	13 (54.2)	217 (60.3)
	มีความสุขมาก	10 (8.5)	11 (5.0)	2 (8.3)	23 (6.4)
	รวม	118 (100.0)	218 (100.0)	24 (100.0)	360 (100.0)
$\chi^2 = 2.205$, $df=4$, $Sig = 0.698$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 61.9 มีระดับความสุขปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ พบว่าทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่างอายุมีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1.888 โดยมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.756ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ คือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีอายุที่แตกต่างกัน ระดับความสุขทางด้านเศรษฐกิจจะไม่แตกต่างกันดังแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการ

ตัวชี้วัดดัชนีความสุขในด้านต่างๆ	ระดับความสุข	อายุ			รวม
		น้อยกว่า 25 ปี	25-35 ปี	36 ปีขึ้นไป	
ด้านสวัสดิการ	มีความสุขน้อย	29 (24.6)	59 (27.1)	6 (25.0)	94 (26.1)
	มีความสุขปานกลาง	74 (62.7)	132 (60.6)	17 (70.8)	223 (61.9)
	มีความสุขมาก	15 (12.7)	27 (12.4)	1 (4.2)	43 (11.9)
	รวม	118 (100.0)	218 (100.0)	24 (100.0)	360 (100.0)

$\chi^2 = 1.888$, $df=4$, $Sig = 0.756$

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.7 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 48.6 มีระดับความสุขปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ พบว่าทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่างอายุ มีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 12.081 โดยมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.0167 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ กล่าวคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีอายุแตกต่างกัน ระดับความสุขทางด้านสุขภาพจะแตกต่างกันดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ

ตัวชี้วัดดัชนี ความ สุขในด้านต่างๆ	ระดับความสุข	อายุ			รวม
		น้อยกว่า 25 ปี	25-35 ปี	36 ปีขึ้นไป	
ด้านสุขภาพ	มีความสุขน้อย	62 (52.5)	80 (36.7)	10 (41.7)	152 (42.2)
	มีความสุขปาน กลาง	52 (44.1)	111 (50.9)	12 (50.0)	175 (48.6)
	มีความสุขมาก	4 (3.4)	27 (12.4)	2 (8.3)	33 (9.2)
	รวม	118 (100.0)	218 (100.0)	24 (100.0)	360 (100.0)
$\chi^2 = 12.081$, $df = 4$, $Sig = 0.0167$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.8 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านการทำงาน

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 64.4 มีระดับความสุขปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ พบว่าทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่างอายุ มีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านการทำงาน พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 5.995 โดยมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.199 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านการทำงานคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีอายุที่แตกต่างกัน ระดับความสุขทางด้านการงานจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่

4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านการทำงาน

ตัวชี้วัดดัชนี ความสุขในด้านต่างๆ	ระดับความสุข	อายุ			รวม
		น้อยกว่า 25 ปี	25-35 ปี	36 ปีขึ้นไป	
ด้านการงาน	มีความสุขน้อย	19 (16.1)	43 (19.7)	4 (16.7)	66 (18.3)
	มีความสุขปานกลาง	77 (65.3)	143 (65.6)	12 (50.0)	232 (64.4)
	มีความสุขมาก	22 (18.6)	32 (14.7)	8 (33.3)	62 (17.2)
	รวม	118 (100.0)	218 (100.0)	24 (100.0)	360 (100.0)
		$\chi^2 = 5.995$, $df = 4$, $Sig = 0.199$			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.9 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรส กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 60.8 มีระดับความสุขปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพสมรส พบว่าทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่างของสถานภาพสมรส มีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 7.833 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.0978 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ คือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน ระดับความสุขทางด้านเศรษฐกิจจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรส กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัดดัชนีความสุขในด้านต่างๆ	ระดับความสุข	สถานภาพสมรส			รวม
		โสด	แต่งงาน	หม้าย/หย่าร้าง	
ด้านเศรษฐกิจ	มีความสุขน้อย	75 (30.4)	40 (38.8)	3 (30.0)	118 (32.8)
	มีความสุขปานกลาง	156 (63.2)	58 (56.3)	5 (50.0)	219 (60.8)
	มีความสุขมาก	16 (6.5)	5 (4.9)	2 (20.0)	23 (6.4)
	รวม	247 (100.0)	103 (100.0)	10 (100.0)	360 (100.0)

$\chi^2 = 7.833$, $df = 4$, $Sig = 0.0978$

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.10 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรส กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 61.9 มีระดับความสุขปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพสมรส พบว่าทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่างของสถานภาพสมรส มีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 4.224 โดยมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.3764 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน ระดับความสุขด้านสวัสดิการจะไม่แตกต่างกันดังแสดงในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรส กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการ

ตัวชี้วัดดัชนีความสุขในด้านต่างๆ	ระดับความสุข	สถานภาพสมรส			รวม
		โสด	แต่งงาน	หม้าย/หย่าร้าง	
ด้านสวัสดิการ	มีความสุขน้อย	59 (23.9)	32 (31.1)	3 (30.0)	94 (26.1)
	มีความสุขปานกลาง	155 (62.8)	63 (61.2)	5 (50.0)	223 (61.9)
	มีความสุขมาก	33 (13.4)	8 (7.8)	2 (20.0)	43 (11.9)
	รวม	247 (100.0)	103 (100.0)	10 (100.0)	360 (100.0)
$\chi^2 = 4.224$, $df = 4$, $Sig = 0.3764$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.11 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรส กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 48.6 มีระดับความสุขปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพสมรส พบว่าทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่างของสถานภาพสมรส มีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 4.159 โดยมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.384 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ คือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน ระดับความสุขด้านสุขภาพจะไม่แตกต่างกันดังแสดงในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรส กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ

ตัวชี้วัดดัชนีความสุขในด้านต่างๆ	ระดับความสุข	สถานภาพสมรส			รวม
		โสด	แต่งงาน	หม้าย/หย่าร้าง	
ด้านสุขภาพ	มีความสุขน้อย	113 (45.7)	35 (34.0)	4 (40.0)	152 (42.2)
	มีความสุขปานกลาง	113 (45.8)	57 (55.3)	5 (50.0)	175 (48.6)
	มีความสุขมาก	21 (8.5)	11 (10.7)	1 (10.0)	33 (9.2)
	รวม	247 (100.0)	103 (100.0)	10 (100.0)	360 (100.0)
$\chi^2 = 4.159$, $df=4$, $Sig = 0.384$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.12 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรส กับตัวชี้วัดดัชนีความสุด้านการ ทำงาน

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 64.4 มีระดับความสุปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพสมรส พบว่าทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่างของสถานภาพสมรส มีระดับความสุปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดดัชนีความสุด้านการทำงาน พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 4.708 โดยมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.318 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุด้านการทำงาน กล่าวคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน ระดับความสุด้านการทำงานจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรส กับตัวชี้วัดดัชนีความสุด้านการทำงาน

ตัวชี้วัดดัชนีความ สุในด้านต่างๆ	ระดับความสุ	สถานภาพสมรส			รวม
		โสด	แต่งงาน	หม้าย/หย่า ร้าง	
ด้านการทำงาน	มีความสุน้อย	51 (20.6)	13 (12.6)	2 (20.0)	66 (18.3)
	มีความสุปาน กลาง	154 (62.3)	73 (70.9)	5 (50.0)	232 (64.4)
	มีความสุมาก	42 (17.0)	17 (16.5)	3 (30.0)	62 (17.2)
	รวม	247 (100.0)	103 (100.0)	10 (100.0)	360 (100.0)

$\chi^2 = 4.708$, $df=4$, $Sig = 0.318$

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.13 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่าง 360 คนพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 60.3 มีระดับความสุขปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่าทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่างของระดับการศึกษามีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 17.056 โดยมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.0018 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ กล่าวคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ระดับความสุขด้านเศรษฐกิจจะแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัดดัชนี ความสุขในด้านต่างๆ	ระดับความสุข	ระดับการศึกษา			รวม
		มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	ปริญญาตรี	
ด้านเศรษฐกิจ	มีความสุขน้อย	19 (43.2)	96 (34.2)	5 (14.3)	120 (33.3)
	มีความสุขปานกลาง	23 (52.3)	171 (60.9)	23 (65.7)	217 (60.3)
	มีความสุขมาก	2 (4.5)	14 (5.0)	7 (20.0)	23 (6.4)
	รวม	44 (100.0)	281 (100.0)	35 (100.0)	360 (100.0)

$\chi^2 = 17.056$, $df=4$, $Sig=0.0018$

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.14 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการ

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 61.9 มีระดับความสุขปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่าทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่างของระดับการศึกษามีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.592 โดยมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.963 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ระดับความสุขด้านสวัสดิการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการ

ตัวชี้วัดดัชนี ความสุขใน ด้านต่างๆ	ระดับความสุข	ระดับการศึกษา			รวม
		มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	ปริญญาตรี	
ด้านสวัสดิการ	มีความสุขน้อย	13 (29.5)	73 (26.0)	8 (22.9)	94 (26.1)
	มีความสุขปาน กลาง	26 (59.1)	175 (62.3)	22 (62.9)	223 (61.9)
	มีความสุขมาก	5 (11.4)	33 (11.7)	5 (14.3)	43 (11.9)
	รวม	44 (100.0)	281 (100.0)	35 (100.0)	360 (100.0)

$\chi^2 = 0.592$, $df = 4$, $Sig = 0.963$

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.15 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 360 คน ส่วนใหญ่มีระดับความสุขปานกลาง โดยคิดเป็นร้อยละ 48.6 และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษาพบว่าระดับความสุขของกลุ่มมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย มีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ และระดับความสุขของกลุ่มปริญญาตรี มีระดับความสุขน้อยแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 7.538 โดยมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.110 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ระดับความสุขด้านสุขภาพจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ

ตัวชี้วัดดัชนี ความสุขในด้านต่างๆ	ระดับความสุข	ระดับการศึกษา			รวม
		มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	ปริญญาตรี	
ด้านสุขภาพ	มีความสุขน้อย	18 (40.9)	113 (40.2)	21 (60.0)	152 (42.2)
	มีความสุขปานกลาง	24 (54.5)	141 (50.2)	10 (28.6)	175 (48.6)
	มีความสุขมาก	2 (4.5)	27 (9.6)	4 (11.4)	33 (9.2)
	รวม	44 (100.0)	281 (100.0)	35 (100.0)	360 (100.0)
$\chi^2 = 7.538$, $df = 4$, $Sig = 0.110$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.16 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านการทำงาน

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 64.4 มีระดับความสุขปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่าทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่างของระดับการศึกษามีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านการทำงาน พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2.241 โดยมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.691 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านการทำงานคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ระดับความสุขด้านการงานจะไม่แตกต่างกันดังแสดงในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านการงาน

ตัวชี้วัดดัชนี ความ สุขในด้านต่างๆ	ระดับความสุข	ระดับการศึกษา			รวม
		มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	ปริญญาตรี	
ด้านการงาน	มีความสุข น้อย	9 (20.5)	48 (17.1)	9 (25.7)	66 (18.3)
	มีความสุข ปานกลาง	28 (63.6)	185 (65.8)	19 (54.3)	232 (64.4)
	มีความสุขมาก	7 (15.9)	48 (17.1)	7 (20.0)	62 (17.2)
	รวม	44 (100.0)	281 (100.0)	35 (100.0)	360 (100.0)
$\chi^2 = 2.241$, $df=4$, $Sig = 0.691$					

ที่มา: จากการศึกษารปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.17 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 60.3 มีระดับความสุขปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรายได้พบว่าทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง รายได้มีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 11.535 โดยมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.0211 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่ารายได้มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ที่แตกต่างกัน ระดับความสุขด้านเศรษฐกิจจะแตกต่างกันดังแสดงในตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัดดัชนี ความสุขใน ด้านต่างๆ	ระดับความสุข	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			รวม
		น้อยกว่า 5,000 บาท	5,001-10,000 บาท	10,000 บาท ขึ้นไป	
ด้านเศรษฐกิจ	มีความสุขน้อย	8 (33.3)	103 (34.3)	9 (25.0)	120 (33.3)
	มีความสุขปาน กลาง	16 (66.7)	179 (59.7)	22 (61.1)	217 (60.3)
	มีความสุขมาก	0 (0.0)	18 (6.0)	5 (13.9)	23 (6.4)
	รวม	24 (100.0)	300 (100.0)	36 (100.0)	360 (100.0)
$\chi^2 = 11.535$, $df=4$, $Sig=0.0211$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.18 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 61.9 มีระดับความสุขปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรายได้พบว่าทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง รายได้มีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 4.164 โดยมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.384 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีระดับรายได้ที่แตกต่างกัน ระดับความสุขด้านสวัสดิการไม่จะแตกต่างกันดัง แสดงในตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการ

ตัวชี้วัดดัชนี ความสุขใน ด้านต่างๆ	ระดับความสุข	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			รวม
		น้อยกว่า 5,000 บาท	5,001-10,000 บาท	10,000 บาท ขึ้นไป	
ด้านสวัสดิการ	มีความสุขน้อย	9 (37.5)	75 (25.0)	10 (27.8)	94 (26.1)
	มีความสุขปาน กลาง	11 (45.8)	192 (64.0)	20 (55.6)	223 (61.9)
	มีความสุขมาก	4 (16.7)	33 (11.0)	6 (16.7)	43 (11.9)
	รวม	24 (100.0)	300 (100.0)	36 (100.0)	360 (100.0)
$\chi^2 = 4.164$, $df = 4$, $Sig = 0.384$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.19 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 48.6 มีระดับความสุขปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรายได้พบว่าทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง รายได้มีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1.317 โดยมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.858 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ กล่าวคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีระดับรายได้ที่แตกต่างกัน ระดับความสุขด้านสุขภาพจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ

ตัวชี้วัดดัชนี ความสุขใน ด้านต่างๆ	ระดับความสุข	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			รวม
		น้อยกว่า 5,000 บาท	5,001-10,000 บาท	10,000 บาท ขึ้นไป	
ด้านสุขภาพ	มีความสุขน้อย	12 (50.0)	127 (42.3)	13 (36.1)	152 (42.2)
	มีความสุขปาน กลาง	10 (41.7)	145 (48.3)	20 (55.6)	175 (48.6)
	มีความสุขมาก	2 (8.3)	28 (9.3)	3 (8.3)	33 (9.2)
	รวม	24 (100.0)	300 (100.0)	36 (100.0)	360 (100.0)

$\chi^2 = 1.317$, $df = 4$, $Sig = 0.858$

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.20 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านการทำงาน

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 64.4 มีระดับความสุขปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรายได้พบว่าทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง รายได้มีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านการทำงาน พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 8.574 โดยมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.072 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านการทำงาน คือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีระดับรายได้ที่แตกต่างกัน ระดับความสุขด้านการทำงานจะไม่แตกต่างกันดัง แสดงในตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านการทำงาน

ตัวชี้วัดดัชนี ความสุขใน ด้านต่างๆ	ระดับความสุข	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			รวม
		น้อยกว่า 5,000 บาท	5,001-10,000 บาท	10,000 บาท ขึ้นไป	
ด้านการทำงาน	มีความสุขน้อย	7 (29.2)	52 (17.3)	7 (19.4)	66 (18.3)
	มีความสุขปาน กลาง	12 (50.0)	202 (67.3)	18 (50.0)	232 (64.4)
	มีความสุขมาก	5 (20.8)	46 (15.3)	11 (30.6)	62 (17.2)
	รวม	24 (100.0)	300 (100.0)	36 (100.0)	360 (100.0)
$\chi^2 = 8.574$, $df = 4$, $Sig = 0.072$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.21 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินออม กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 60.3 มีระดับความสุขปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนเงินออม พบว่าทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่างเงินออม มีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 40.121 โดยมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.000000041 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เงินออมมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีเงินออมที่แตกต่างกัน ระดับความสุขด้านเศรษฐกิจจะแตกต่างกันดังแสดงในตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเงินออม กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัดดัชนี ความสุขใน ด้านต่างๆ	ระดับความสุข	เงินออม			รวม
		ไม่มี เงินออม	1-4,000 บาท	4,001 บาท ขึ้นไป	
ด้านเศรษฐกิจ	มีความสุขน้อย	91 (42.1)	28 (22.2)	1 (5.6)	120 (33.3)
	มีความสุขปาน กลาง	116 (53.7)	90 (71.4)	11 (61.1)	217 (60.3)
	มีความสุขมาก	9 (4.2)	8 (6.3)	6 (33.3)	23 (6.4)
	รวม	216 (100.0)	126 (100.0)	18 (100.0)	360 (100.0)
$\chi^2 = 40.121$, $df=4$, $Sig = 0.000000041$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.22 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินออม กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 61.9 มีระดับความสุขปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนเงินออม พบว่าทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่างเงินออม มีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1.909 โดยมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.752 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เงินออมไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการ คือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีเงินออมที่แตกต่างกัน ระดับความสุขด้านสวัสดิการจะไม่แตกต่างกันดังแสดงในตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเงินออม กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการ

ตัวชี้วัดดัชนี ความสุขใน ด้านต่างๆ	ระดับความสุข	เงินออม			รวม
		ไม่มี เงินออม	1-4,000 บาท	4,001 บาท ขึ้นไป	
ด้านสวัสดิการ	มีความสุخن้อย	61 (28.2)	29 (23.0)	4 (22.2)	94 (26.1)
	มีความสุขปาน กลาง	132 (61.1)	80 (63.5)	11 (61.1)	223 (61.9)
	มีความสุขมาก	23 (10.6)	17 (13.5)	3 (16.7)	43 (11.9)
	รวม	216 (100.0)	126 (100.0)	18 (100.0)	360 (100.0)
$\chi^2 = 1.909$, $df = 4$, $Sig = 0.752$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.23 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินออม กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 48.6 มีระดับความสุขปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนเงินออม พบว่าทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่างเงินออม มีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1.536 โดยมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.820 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เงินออมไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ กล่าวคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีเงินออมที่แตกต่างกัน ระดับความสุขด้านสุขภาพจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเงินออม กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ

ตัวชี้วัดดัชนี ความสุขใน ด้านต่างๆ	ระดับความสุข	เงินออม			รวม
		ไม่มีเงิน ออม	1-4,000 บาท	4,001 บาท ขึ้นไป	
ด้านสุขภาพ	มีความสุขน้อย	90 (41.7)	56 (44.4)	6 (33.3)	152 (42.2)
	มีความสุขปาน กลาง	106 (49.1)	58 (46.0)	11 (61.1)	175 (48.6)
	มีความสุขมาก	20 (9.3)	12 (9.5)	1 (5.6)	33 (9.2)
	รวม	216 (100.0)	126 (100.0)	18 (100.0)	360 (100.0)
$\chi^2 = 1.536$, $df = 4$, $Sig = 0.820$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.24 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินออม กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านการทำงาน

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 64.4 มีระดับความสุขปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนเงินออม พบว่ากลุ่มที่ไม่มีเงินออมและกลุ่มที่มีเงินออม 1-4,000 บาทมีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ และกลุ่มที่มีเงินออม 4,001 บาทขึ้นไป มีระดับความสุขมากแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านการทำงาน พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 12.857 โดยมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.011 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เงินออมมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านการทำงาน กล่าวคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีเงินออมที่แตกต่างกัน ระดับความสุขด้านการงานจะแตกต่างกันดังแสดงในตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเงินออม กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านการทำงาน

ตัวชี้วัดดัชนี ความสุขใน ด้านต่างๆ	ระดับความสุข	เงินออม			รวม
		ไม่มีเงิน ออม	1-4,000 บาท	4,001 บาท ขึ้นไป	
ด้านการ ทำงาน	มีความสุขน้อย	36 (16.7)	27 (21.4)	3 (16.7)	66 (18.3)
	มีความสุขปาน กลาง	141 (65.3)	84 (66.7)	7 (38.9)	232 (64.4)
	มีความสุขมาก	39 (18.1)	15 (11.9)	8 (44.4)	62 (17.2)
	รวม	216 (100.0)	126 (100.0)	18 (100.0)	360 (100.0)
$\chi^2 = 12.857$, $df=4$, $Sig = 0.011$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.25 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สิน กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 60.3 มีระดับความสุขปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามหนี้สิน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีหนี้สินและไม่มีหนี้สินมีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 10.685 โดยมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.0047 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า หนี้สินมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ กล่าวคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีหนี้สินที่แตกต่างกัน ระดับความสุขด้านเศรษฐกิจจะแตกต่างกันดังแสดงในตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สิน กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัดดัชนีความสุขในด้านต่างๆ	ระดับความสุข	หนี้สิน		รวม
		มีหนี้สิน	ไม่มีหนี้สิน	
ด้านเศรษฐกิจ	มีความสุขน้อย	101 (37.4)	19 (21.1)	120 (33.3)
	มีความสุขปานกลาง	156 (57.8)	61 (67.8)	217 (60.3)
	มีความสุขมาก	13 (4.8)	10 (11.1)	23 (6.4)
	รวม	270 (100.0)	90 (100.0)	360 (100.0)
	$\chi^2 = 10.685$, $df=2$, $Sig = 0.0047$			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.26 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สิน กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 61.9 มีระดับความสุขปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามหนี้สิน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีหนี้สินและไม่มีหนี้สินมีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 3.959 โดยมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.139 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า หนี้สินไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีหนี้สินที่แตกต่างกัน ระดับความสุขด้านสวัสดิการจะไม่แตกต่างกันดังแสดงในตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สิน กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสวัสดิการ

ตัวชี้วัดดัชนีความสุขในด้านต่างๆ	ระดับความสุข	หนี้สิน		รวม
		มีหนี้สิน	ไม่มีหนี้สิน	
ด้านสวัสดิการ	มีความสุขน้อย	77 (28.5)	17 (18.9)	94 (26.1)
	มีความสุขปานกลาง	164 (60.7)	59 (65.6)	223 (61.9)
	มีความสุขมาก	29 (10.7)	14 (15.6)	43 (11.9)
	รวม	270 (100.0)	90 (100.0)	360 (100.0)
	$\chi^2 = 3.959$, $df=2$, $Sig = 0.139$			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.27 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สิน กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 48.6 มีระดับความสุขปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามหนี้สิน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีหนี้สินและไม่มีหนี้สินมีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 3.640 โดยมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.161 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า หนี้สินไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีหนี้สินที่แตกต่างกัน ระดับความสุขด้านสุขภาพจะไม่แตกต่างกันดังแสดงในตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สิน กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านสุขภาพ

ตัวชี้วัดดัชนีความสุขในด้านต่างๆ	ระดับความสุข	หนี้สิน		รวม
		มีหนี้สิน	ไม่มีหนี้สิน	
ด้านสุขภาพ	มีความสุขน้อย	107 (39.6)	45 (50.0)	152 (42.2)
	มีความสุขปานกลาง	139 (51.5)	36 (40.0)	175 (48.6)
	มีความสุขมาก	24 (8.9)	9 (10.0)	33 (9.2)
	รวม	270 (100.0)	90 (100.0)	360 (100.0)
$\chi^2 = 3.640$, $df=2$, $Sig = 0.161$				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.28 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สิน กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านการทำงาน

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 64.4 มีระดับความสุขปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามหนี้สิน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีหนี้สินและไม่มีหนี้สินมีระดับความสุขปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านการทำงาน พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2.713 โดยมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.257ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า หนี้สินไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านการทำงานคือเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีหนี้สินที่แตกต่างกัน ระดับความสุขด้านการทำงานจะไม่แตกต่างกันดังแสดงในตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สิน กับตัวชี้วัดดัชนีความสุขด้านการทำงาน

ตัวชี้วัดดัชนีความ สุขในด้านต่างๆ	ระดับความสุข	หนี้สิน		รวม
		มีหนี้สิน	ไม่มีหนี้สิน	
ด้านการทำงาน	มีความสุขน้อย	54 (20.0)	12 (13.3)	66 (18.3)
	มีความสุขปานกลาง	173 (64.1)	59 (65.6)	232 (64.4)
	มีความสุขมาก	43 (15.9)	19 (21.1)	62 (17.2)
	รวม	270 (100.0)	90 (100.0)	360 (100.0)
$\chi^2 = 2.713$, $df = 2$, $Sig = 0.257$				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

จากการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อดัชนีความสุขของพนักงานในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน โดยได้ทำการศึกษาค่าความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปที่น่าสนใจ ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เงินออม และ

หน้ลน กับการศุขท้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านศรยฐกถ ด้านสวสธการ ด้านศุขภพ และด้านการทำงาน โดยสามารถศรยได้ด้งต่อนี้

- 1) เพศมการศัมพนธ์กับตัวช้วดค้ชนการศุขด้านศุขภพ
- 2) อายุ มการศัมพนธ์กับตัวช้วดค้ชนการศุขทางด้านศุขภพ
- 3) สถานภพสมรส มการศัมพนธ์กับตัวช้วดค้ชนการศุขท้ง 4 ด้าน
- 4) ระดับการศกษา มการศัมพนธ์กับตัวช้วดค้ชนการศุขด้านศรยฐกถ
- 5) รายได้ มการศัมพนธ์กับตัวช้วดค้ชนการศุขทางด้านศรยฐกถ
- 6) เจนอม มการศัมพนธ์กับตัวช้วดค้ชนการศุขทางด้านศรยฐกถ และด้านการทำงาน
- 7) หน้ลน มการศัมพนธ์กับตัวช้วดค้ชนการศุขทางด้านศรยฐกถ

ตารางที่ 4.35 แสดงความการศัมพนธ์ระหวางบ้งจ้งทมผลต่อค้ชนการศุขกับข้อมูลท้วไป

ข้อมูลท้วไป	ตัวช้วดค้ชนการศุข			
	ด้านศรยฐกถ	ด้านสวสธการ	ด้านศุขภพ	ด้านการทำงาน
เพศ	มการศัมพนธ์	มการศัมพนธ์	มการศัมพนธ์	มการศัมพนธ์
อายุ	มการศัมพนธ์	มการศัมพนธ์	มการศัมพนธ์	มการศัมพนธ์
สถานภพ สมรส	มการศัมพนธ์	มการศัมพนธ์	มการศัมพนธ์	มการศัมพนธ์
ระดับ การศกษา	มการศัมพนธ์	มการศัมพนธ์	มการศัมพนธ์	มการศัมพนธ์
รายได้	มการศัมพนธ์	มการศัมพนธ์	มการศัมพนธ์	มการศัมพนธ์
เจนอม	มการศัมพนธ์	มการศัมพนธ์	มการศัมพนธ์	มการศัมพนธ์
หน้ลน	มการศัมพนธ์	มการศัมพนธ์	มการศัมพนธ์	มการศัมพนธ์

ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05